

Nüüd lah-kun hin-gus - päe - vast, mil roh-ket ar - mu tae - vast sain

jäl - le mait - se - da. Sa e - lu - teed meil näit - sid ja

pü - ha - ko - jas toit - sid meid, Is - sand, e - lu - lei - va ga.

2. Su Sõna meile jäägu,
meid ikka valgustagu
Ta püha õpetus,
et tõe sisse jääme
ja südame Sul toome,
seks anna oma õnnistus!

3. Su riik me juurde tulgu,
üksmeel ja rahu olgu
Su Sõna ümbruses!
Uut valgust, rammu, Jumal,
Su rahval õnnetumal
Sa jaga oma helduses!

4. Kui päev meilt ära tõttab,
Su juurde süda ruttab
veel usu tiibadel;
meil patud andeks anna
ja armukästel kanna
meid igavese elu teel!

*Viis: "Nüüd hingvad inimesed" (Nun ruhen alle Wälder)
Heinrich Isaac, arvatavasti 1450-1517.
Sõnad: Lars Johan Nyblomi järgi
Johan Köpp, 1874-1970.*